

Emma meghívása

Írta: Noelle Barrus

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Samu belépett az étterembe. Megkordult a gyomra. Hű, de éhes! Itt készítik a legeslegjobb rántott csirkét a világon. A családja gyakran jött ide a fociedzés után.

Samu és Anya odalépett a pulthoz, hogy rendeljenek. „Szia, Emma!” – köszönt Samu. Emma volt a kedvenc pultosuk. Mindig barátságos volt és kedves.

„Milyen volt a fociedzés?” – kérdezte széles mosollyal.

„Szuper volt! A következő meccset tutira megnyerjük!” – lelkesedett Samu.

„Részletes beszámolót kérek” – felelte Emma. Samunak fülig ért a szája, miközben a családja leadta a rendelést.

A következő héten Samu csapata nyert! Alig várta, hogy elmesélje Emmának. De Emma nem volt ott az étteremben.

És a következő héten sem volt ott. Samunak hiányzott, hogy lássa.

Néhány héttel később Samu családja ismét elment az étterembe. Samu látta Emmát, amint az asztalokat takarítja. Odasietett hozzá, hogy köszönjön.

„Megint itt vagy! – mondta Samu. – Hiányoztál nekünk!”

„Nagyon örülünk, hogy újra láhatunk!” – tette hozzá Anya is.

„Köszönöm!” Emma halványan elmosolyodott, de a szeme nagyon szomorúnak tűnt.

„Jól vagy?” – érdeklődött Samu.

„Nem. Meghalt a férjem. Ezért nem voltam egy ideig.”

Anya megölelte Emmát. Emma szomorúsága Samura is átragadt.

Amikor az ételük elkészült, Samu segített az asztalukhoz vinni a tálcát. Nem tudott másra gondolni, mint Emma bánatára. Leült, de nem volt kedve enni. Segíteni akart Emmának, hogy jobban érezze magát. De mit tehetne?

Aztán eszébe jutott valami. Az istentiszteleten a püspökük az összes családnak adott néhány kis kártyát, amelyeken az állt, milyen időpontokban lehet az általános konferenciát a tévében nézni vagy a rádióban hallgatni. A püspök azt mondta, hogy a konferencia csodálatos időszak arra, hogy békességet érezzük.

„Anyá, adhatunk Emmának egy általános konferenciái kártyát?” – kérdezte Samu. Ha Emma megnézi a konferenciát, az talán segít majd neki egy kicsit jobban érezni magát.

Samu megakarta vizsgálni Emmát. Mit tegyen?

„Kiváló ötlet!” Anya benyúlt a táskájába, és előhúzott egy kártyát. „Tessék – mondta. – Ezt odaadhatod neki.”

Samu elvette Anyától a kártyát. Odaadta a pulthoz, és megkérdezte az ott dolgozó férfit, hogy beszélhetne-e Emmával.

„Sajnálom, de most sok a dolga” – felelte a férfi.

„Semmi gond – mondta Samu. – Odaadná neki ezt? Ez egy meghívó egy különleges konferencia megnézésére az egyházamban.” Samu átnyújtotta a kártyát a férfinak. „Ön is megnézheti, ha szeretné!”

A férfi elmosolyodott. „Köszönöm! Ezt mindeképpen átadom majd neki.”

Amikor Samu visszament az asztalukhoz, melegséget érzett belül.

„Na, hogy ment?” – kérdezte Anya.

„Emmának dolga volt, ezért odaadtam a kártyát egy másik itt dolgozó embernek, hogy adja majd át neki – válaszolta Samu. – Így már ketten is látják a kártyát! Talán a konferenciát is megnézik mindketten, és békességet fognak érezni.”

Ez a történet Guamban játszódott.

ILLUSZTRÁLTA: CHRISTINE M. SCHNEIDER

Te kit hívhatsz meg, hogy jöjjön el istentiszteletre vagy egy tevékenységre?

